

Bin Yıllık Çember

– E.Kirişçi · 16 Eylül 2019

Göge uzanan dallar... Türlü renk çiçekle bezenmiş tepeler... İrili ufaklı orman canlıları koca çınarın etrafında toplandılar. Aslan ağır ağır kalabalığın arasından geçip ayağıyla toprağa kalın bir çizgi çizdi. Göge kalkan baş... Kükreme... Tavşan öne çıktı. Birkaç sıçrama... Çizgi arkasında dikildi. Kaplumbağa nefes nefese... Toz içinde kalmış kalın yeşil ayaklar... Baykuş daldan uçup önlerine kondu. Önce tavşana sonra kaplumbağaya bakan gözler... Kalpleri ürperten davudi ses... "Bin yıllık çemberin sonuna geldik. Masal tekrar yaşanmalı, anlamı insanlığı arındırmalı." Sessizlik... Ötüş... Tavşan süratle fırladı. Kaplumbağa ayaklarını sürüyordu. Kalabalık nefesini tutmuş... Tavşan arkasına baktı. Nokta kadar gözüken kaplumbağa... Lezzetli sebzelerin yetiştiği tarla... Tavşan patikadan çıkıp tarlaya saptı. Kaplumbağa kan ter içinde... Ağzı kurumuş... "Devam et, devam et, durma." Gözü kaydı. Tavşan onlarca sebzenin arasında dikiliyordu. İleri baktı. Tepelerin bittiği düzlükte kırmızı ip... Patikadan çıktı. Tarlaya yöneldi. Hızlı hızlı atılan adımlar... Tavşan arkasına döndü. Ağlamaktan kızarmış gözler... Kaplumbağa lahanaların arasına sevinçle daldı. Bir onu bir bunu ısırды. Etrafa saçılan lahana parçaları... Tavşan bir sıçradı... Tarla ayaklarının altından çekilip gitti. Bir daha, bir daha...

Baykuş "Arınma, arınma..." diye diye kaskatı kesildi. Toprağa devrilen gövde... Seğiren kirpik... "Ciykkk" Havaya savrulan üç beş tüy...